

Ladislav Babić

Vrag u supermarketu

Šezdesete i sedamdesete godine prošlog stoljeća bijahu revolucionarne godine; godine revolucije – totalne preobrazbe ustaljenih shvaćanja – bez krvi. Zbivala se seksualna revolucija. Padalo se i u toj revoluciji, uglavnom nauznak, revolucionar na revolucionarku i obrnuto, a nerijetko ni ne gledajući tko na koga naliježe. Jedina zaštita revolucionara i revolucionarki pred posljedicama nanesenih krutim oružjima i vlažnim arsenalim učesnica pokreta, bijahu sitne pilulice i gumene pancirke navučene preko alatki, kako se ne bi voljenom protivniku nanijelo neočekivano zlo. Bijaše to jedina revolucija u povijesti kad se protivnika to više voljelo što je isti više kidisao na tebe. Napaljivalo se i palilo se naveliko. Grudnjaci umjesto ambasada gorjeli su po trgovima, a gole revolucionarke i revolucionari paradirali su pred oklopljenim policajcima pozivajući ih da im se pridruže. Oduvijek je revoluciji bilo važno pridobiti organe represije. Svaki prevrat iza sebe ostavlja vidljive posljedice, a kada one još i kmeče, traže sisu, rastu igraju se, idu u školu i odrastu u naše (vaše) roditelje – to je najbolji znak da je revolucija uspjela. Ne, doduše, u cijelom svijetu, ali barem u dijelu koji prepoznajemo kao zapadnu civilizaciju. I bivša nam domovina bijaše bojno polje na kojem se nije znalo tko koga, bez obzira na nacionalnu ili vjersku pripadnost, jer – bijaše to doba bratsva i jedinstva naših naroda i narodnosti. Jedini bum koji je popratio ovu silnu

revolucionarnu aktivnost bijaše potonji „baby boom“, čiji ste vi današnji bjelodani produkt.

Bilo je to, kako danas kažu – doba jednoumlja i bezumlja. Možda se, posebno oni koji se izbezumiše pred partnerom misleći samo jednu jedinu stvar glede njega, u tome mogu i složiti. A protivnici prevrata, obučeni u duge halje, paradirajući križevima i kadeći tamjanom između svojih čvrstih zidova, bijahu se pritajili. U naivnoj vjeri da vjetar promjena neće zahvatiti i njih i u strahu od civilne vlasti onog „mrklog mraka“ u kojem su vas stvarali vaši roditelji, ne usudiše se javno prozboriti. Kontrarevolucija čekaše svoje vrijeme za kontraudarac! I kad, poslije dvadeset-trideset godina, bi upaljeno svjetlo demokracije (znate onu o budali koja ga je upalila?) - a vi sa svojih četrdesetak godina, preživjevši mnogo krvaviju kontrarevoluciju od prevrata vaših roditelja, imate već i unučice sazrele za školu - odlučili seksualni kontrarevolucionari zadati konačni udarac!

Tekovine svake revolucije treba znati čuvati, u protivnom se rasplinjuju postajući prvo tečevine, da bi poput prozirne plinske izmaglice nestale kao da ih nikada nije ni bilo. To najbolje znaju naši djedovi i pradjedovi, a polako spoznaju i njihovi unuci i unuke po zavodima za zapošljavanje i uredima socijalne skrbi. Pomislili pobjednici seksualne revolucije kako im je opozicija oslabjela, te više ne prijeti opasnost od nje. Ni zidovi crkava i samostana, mišljahu, ne mogu zadržati snagu životne vatre što plamti u svakome od nas, a posebno kad kao gledatelj prisustvujete živoj pornografiji (to najbolje znaju ljubitelji pornića). A tamo, vani, izvan svijeta učahurenog u srednji vijek zbivala se, prema prosudbi njegovih žitelja – prava pravcata pornografija. Možda ne bi oni o tome tako ni sudili, prisjetivši se mantre svog Učitelja: "Plodite se, i množite, i napunite zemlju, i sebi je podložite!", kada bi uspjeli u svojim rukama zadržati kontrolu nad događanjima. Što nikako ne znači da neki napredniji, čak i izopačeniji članovi tog retardiranog svijeta to nisu pokušavali - držeći u rukama (he, he, he, ma znate već...) - pipkajući pritom svoju maloljetnu pastvu potičući ih na ispovijedanje njihovih grijeha, ili povremeno tražeći vatrogasnu pomoć svoje redovničke braće, bome i sestara - čemu svjedoči ne jedno nezakonito derište rođeno po „Duhu Svetome“.

Ipak, nije to – to! Jedno je držati čvrsto u rukama „onu“ stvar, a sasvim drugo posegnuti za dušama ljudi, čemu oni čeznuše stoljećima, sa primjetnim uspjehom u vremenima u kojima ostaše zaleđeni do dana današnjega. Tko vlada dušama, vlada i tijelima – jako im je dobro poznato još iz vremena kada su nage „vještice“ prevrtali što po sebi, a što po spravama za mučenje. I to, nikad utrnulo nagnuće za totalnom vlašću nad ljudskom osobnošću, naglo je buknuo potaknuto bezbožničkim potezom nove vlasti.

Nakon što su se, nauživavši se pridobitvi krvave revolucije, djelomice otrijeznili od trijumfalizma, odlučila Kukuriku koalicija poduzeti nešto pametno. Ne, ne - niste dobro razumjeli – nisu odlučili vratiti pokradene vrijednosti svome narodu, već obrazovati njegovu djecu, prisjetivši se davne mudrosti da „senzualno opuštanje“ pučanstva pomalo blokira moždane centre za racionalno razmišljanje. Što, dakako, ne govori ništa protiv spomenutog opuštanja, tek podsjeća na činjenicu da učesnici koitusa baš i ne razmišljaju o nezaposlenosti, smanjenom BDP-u i o tome da „bludne“ radnje vrše usred države u rangju ekonomskog smeća. Daklem, odlučila bratija uvesti u osnovne i srednje škole predmet pod imenom Zdravstveni odgoj – ne glede na sve, svakako hvale vrijedan poduhvat. To su pomislili i naši mantijaši; ta dokazana je činjenica da prije i poslije jela valja prati ruke, voditi računa o zdravlju zubiju, cijepiti se protiv zaraznih bolesti i... Ah, dok nisu došli do četvrtog poglavlja od ministarstva usvojenog i propisanog kurikuluma, te zapanjeno shvatiše da u prenosive bolesti spadaju i herpes, HPV, gonoreja, sifilis, AIDS,... - sve od dragoga nam boga prepušteni betegi, da se sa njima snalazimo kako znamo i umijemo. A vlast odlučila da je najbolje obrazovati mladež, u kojem se bude životni sokovi, kako se zaštititi od ovih, božjim propustom nam ostavljenim bolestima. Jao, jao i triput jao! Znanstveno obrazovani kadar za širenje božjih istina poznaje tek jednu jedinu zaštitu, stručno i laički zvanu – uzdržavanje. Dok vam sluga božji, na posebnoj ceremoniji ne stavi na prste zlatni prsten kao svemoguću zaštitu od svih gljivica, virusa i bakterija ovoga svijeta. A onda, moš navaliti na svog partnera toliko suzdržavanom žudnjom i zatomljenom strašću – imaš dozvolu svete matere Crkve. Amen!

Rekoh triput jao, ali bezbrojni jauci odjekuju iz samostanskih i crkvenih zdanja šireći se u sekularni, građanski svijet. Vidjeli njihovi stručnjaci - obrazovani na teološkim istinama koje to ostaju tako dugo dok samo krase papire svetih knjiga, bez dodira sa realnim svijetom – da se u programu Zdravstvenog odgoja spominju i nakaradni, bogu nepoćudni a njima još i više, pojmovi: homoseksualizam, kondomi, masturbacija, rodna jednakost, ... sve sa namjerom da se naša dječica iskvare tolerancijom prema (seksualnim) različitostima kojima obiluje ovaj svijet. Različitostima kojima je mjesto - da se njih pita i da smiju (ipak je izvan njihovih zidova već 21. vijek!) to slobodno reći – na lomači! Dobro znajući da je propaganda vrlo moćno oružje (ta, njome se služe više od dva tisućljeća – nema majstora za tovrstu aktivnost poput njih) odlučili animirati roditelje, opskrbiti lecima supermarketne iliti trgovake centre i novinske kioske, osnovati udruge fol nezavisne od njihova direktnog utjecaja, progovoriti o svemu na svetim misama (zašto i ne bi, kad su mogli agitirati za stranačke kandidate na izborima!) i iskoristiti medije za koje ne znaš jesu li blagonakloniji njima ili profitu koji im raste proporcionalno uzavreloj situaciji što je i sami raspiruju. Konzumerizam koji neštedimice, prigodno – svakog Božića - napadaju iz svih teoloških oružja, nije im bio smetnja da sklope neprincipijelnu koaliciju upravo sa samim vragom - mjestima njegovog najvećeg upražnjavanja (ozbiljniji analizičari bi primjetili kako se radi o itekako principijelnoj koalciji sa njihovim vlasnicima). Spominju se božji zakoni, nemoral, pravo roditelja da sami utječu na svjetonazor svoje djece (i na onaj materijalistički, socijalistički, komunistički, ateistički, agnostički,...?), a kao zadnja slamka i ugovori Svetom Stolicom koji kao obavezuju državu da naučnu istinu zamijeni onom teološkom.

Sve je u ovoj državi u previranju. Radnici štrajkaju, sindikati protestiraju, pune se zavodi za zapošljavanje, uvode se restrikcije na plaće i materijalne pogodnosti zaposlenih, podižu se porezi, slave oslobođeni ratni zločinci, pljuje po nacionalnim manjinama, a tome se eto pridružila i Petrova utvrda svojim neprihvatanjem programa Zdravstvenog odgoja. Što li preostaje reći sudržavljanima sa takvom državom, no – jebi se narode! A on to, sasvim doslovno, kao za inat presvetim crkvenim ocima i radi. Na sve moguće načine, od vremena Adama i Eve naovamo, i još dalje u budućnost. Sreća da su ovce ipak pametnije od svojih pastira – valjda

jedini primjer u sveukupnom stočarstvu ove planete. Plode se i množe, a njihova revolucija sve više kuca na vrata naizgled neprobojnih utvrda katoličanstva. Red je da i njih zahvati revolucija. Spaljivat će se ovaj put, ne grudnjaci, već mantije! A sa njima, gorjet će i licemjerje konzervirano iza svetačkih maski kojima se brane od životorodne stvarnosti. Doduše, oprez - u državi gdje je nacionalno prevladalo nad ljudskim, usred predzida kršćanstva, kako je njeni žitelji vole nazivati, nije isključeno da ludost zavlada nad razumom.

PR
DIOGEN pro kultura
<http://www.diogenpro.com>

NE KOPIRATI